Sag 289/87

Michele Giubilini
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Afvisning«

Kendelse afsagt af Domstolens Første Afdeling den 23. marts 1988 1735

Sammendrag af kendelse

Tjenestemænd — søgsmål — akt der indeholder et klagepunkt — hjælpeansats krav om at få status som midlertidigt ansat — ansættelseskontrakt
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2, og 91)

Såfremt en hjælpeansat rejser krav om at få status som midlertidigt ansat med den begrundelse, at hans ansættelse som hjælpeansat har været i strid med Ansættelsesvilkårene for De Øvrige Ansatte, er det, når der ikke ved efterfølgende forlængelser er sket ændringer af den oprindelige ansættelseskontrakt, denne sidste, der udgør den akt, der indeholder et klagepunkt.

DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)
23. marts 1988 *

I sag 289/87,

Michele Giubilini, Besozzo, fhv. hjælpeansat ved Kommissionen med tjenestested ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, ved advokat Angelo Ulgheri,

* Processprog: Italiensk.

Milano, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Roland Michel, 7, Côte d'Eich,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Sergio Fabro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det statueres, *at* Kommissionens beslutning om at bringe sagsøgerens tjenesteforhold som hjælpeansat til ophør er retsstridig, *at* sagsøgeren anerkendes at have status som midlertidigt ansat, og *at* Kommissionen tilpligtes at erstatte sagsøgeren hans tab,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformand G. Bosco, dommerne R. Joliet og F. Schockweiler,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 28. september 1987, har Michele Giubilini, fhv. hjælpeansat ved Kommissionen med tjenestested ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra, anlagt sag med påstand om, at det statueres, at Kommissionens beslutning om at bringe sagsøgerens tjenesteforhold som hjælpeansat til ophør er retsstridig, at sagsøgeren anerkendes at have status som midlertidigt ansat, og at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren hans tab.

2 Giubilini blev ansat ved Kommissionen ved kontrakt af 27. februar 1986 for en periode på seks måneder, nærmere bestemt 3. marts — 2. september 1986. Han blev ansat som hjælpeansat og skulle arbejde som værkfører ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra. Ansættelseskontrakten blev forlænget med yderligere seks måneder og udløb derefter den 2. marts 1987.

3 Giubilini mente, at han udførte arbejde for en midlertidigt ansat, som var fritaget for tjeneste af helbredsmæssige grunde, og gjorde derfor ved skrivelse af 27. februar 1987 til Kommissionen gældende, at hans kontrakt som hjælpeansat var retsstridig, og at den i medfør af vedtægtens bestemmelser måtte ændres.

4 Ved beslutning af 28. juli 1987 afviste Kommissionen Giubilini's klagepunkter og gjorde ham opmærksom på, at klagen ikke var indgivet inden for den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, fastsatte frist på tre måneder efter ansættelseskontraktens indgåelse.

5 Det er til prøvelse af denne kommissionsbeslutning, at Giubilini har anlagt nærværende sag.

6 Kommissionen har påstået sagen afvist og til støtte herfor gjort gældende, at den akt, der indeholder et klagepunkt, er den oprindelige ansættelseskontrakt som hjælpeansat og forlængelsen af denne, og at klagen skulle have været indgivet inden for den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, fastsatte frist på tre måneder efter kontraktens indgåelse.

7 Sagsøgeren har heroverfor anført, at han først kunne rette henvendelse til Kommissionen, da han fik kendskab til, at hans tjenesteretlige stilling var retsstridig, dvs. på det tidspunkt, hvor Kommissionen meddelte ham, at hans kontrakt ikke ville blive forlænget. Ifølge sagsøgeren er skrivelsen af 27. februar 1987 i øvrigt ikke en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, men en ansøgning i henhold til artikel 90, stk. 1.

8 Hertil bemærkes, at skrivelsen af 27. februar 1987 findes at være en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, idet sagsøgeren heri først og fremmest anfægter den status som hjælpeansat, han havde i henhold til kontrakten.

9 Hans status som hjælpeansat var udtrykkeligt aftalt i den oprindelige ansættelseskontrakt, og da hans tjenesteretlige stilling ikke blev ændret, bl. a. ved kontraktens forlængelse, findes den oprindelige ansættelseskontrakt at være den akt, der indeholder et klagepunkt (jfr. dom af 9. juli 1987, Castagnoli, sag 329/85, Sml. s. 3281).

10 Som Domstolen har fastslået i dommen af 9. juli 1987 (jfr. ovenfor), kan et annullationssøgsmål ved Domstolen kun tages under realitetspåkendelse, såfremt klagen er indgivet inden for den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, fastsatte frist på tre måneder efter udstedelsen af den akt, der indeholder et klagepunkt, det vil i den foreliggende sag sige, den kontrakt om ansættelse som hjælpeansat, der blev indgået den 27. februar 1986 og trådte i kraft den 3. marts 1986.

11 Da sagsøgeren først indgav klage den 27. februar 1987, har han derfor ikke overholdt den i vedtægtens artaikel 90, stk. 2, fastsatte frist.

12 Sagen bør derfor afvises.

Sagens omkostninger

13 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Ifølge procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de af dem afholdte udgifter i sager anlagt af ansatte i Fællesskaberne.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 23. marts 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for Første Afdeling